

- kantajalle 2 artiklassa määrättyä sakkoa on alennettava päätökseen sisältyvien ilmeisten virheiden oikaisemiseksi
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 28.1.2009 tehdyn komission päätöksen K (2008) 428 (lopullinen) (Asia COMP/39406 — merellä käytettävät letkut) kumoamista siltä osin kuin siinä katsotaan kantajan osallistuneen Euroopan talousalueella merellä käytettävien letkujen markkinoilla yhtenä kokonaisuutena pidettävään jatkettuun rikkomiseen, joka perustui tarjosten myöntämiseen, hintojen vahvistamiseen, kiintiöiden vahvistamiseen, myyntiehtojen vahvistamiseen, markkinoiden maantieteelliseen jakamiseen ja hintoja, myyntimääriä ja hankintoja koskevien arkaluontoisten tietojen vaihtoon. Kantaja vaatii lisäksi kantajille määrätyn sakon alentamista.

Kantaja esittää vaatimustensa tueksi kaksi perustetta.

Se toteaa ensiksi, että komissiolla ei ole ajallista toimivaltaa määrätä sakkoja 21.6.1999 edeltäviltä ajanjaksoilta asetuksen N:o 1/2003 25 artiklan 1 kohdan nojalla ja väittää, että komissio teki ilmeisen tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevan virheen todetessaan, että kantaja oli syyllistynyt yhtenä kokonaisuutena pidettävään jatkettuun rikkomiseen.

Kantaja väittää toiseksi, että komissiolla ei ole oikeutettua intressiä todeta rikkomisen olemassaoloa ensimmäisen ajanjakson osalta, joka päättyi toukokuussa 1997.

Ensinnäkin kantajan mukaan parlamentti on tulkinnut ja soveltanut virheellisesti Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 14 artiklaa muun muassa siksi, että se vaati soveltaa kantajaan taannehtivasti tiukkoja vaatimuksia, joita ei kyseisenä aikana koskaan sovellettu Euroopan parlamentin jäseniin, ja siksi, että se jätti erittelemättä tarkasti, mitä menoerää pidetään perusteettomasti maksettuna.

Toiseksi kantajan mukaan parlamentti on vedonnut väitettyyn ”intressikonfliktiin” loukaten oikeusvarmuuden periaatetta, kun se toimi tavalla, joka ei ollut yhteensopiva aikaisempien käytäntöjen kanssa ja joka oli epäjohtonmukainen sen julkaisemien sääntöjen kanssa, eikä se antanut asiassa selkeitä ja läpinäkyviä toimintaohjeita. Kantaja katsoo, että parlamentin päätöksellä ei ole minkäänlaista oikeudellista tai tosiasiallista perustetta.

Kolmanneksi kantaja katsoo, että parlamentti ei ole noudattanut Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan perustavanlaatuisia menettelyä koskevia vaatimuksia muun muassa siltä osin kuin on kyse kvestorien kuulemisesta, tapauksen poikkeuksellista luonnetta koskevien olosuhteiden perustelemisesta, kantajan kuulemisesta ennen päätöksentekoa sekä edellytyksestä, missä olosuhteissa vaaditaan puhemiehistön päätös.

Neljänneksi kantajan mukaan vastaaja on vailla oikeudellista perustetta pyrkinyt perimään kantajalta arvonlisäveroa takaisin.

Lopuksi kantaja katsoo, että parlamentti on siirtänyt asian ennen aikaisesti OLAF:n käsiteltäväksi, mikä rikkoo kantajan oikeutta puolustautua, eikä siirrolle ole oikeudellista perustetta tai esillä ole syytä, jolla siirto voitaisiin perustella.

Kanne 10.4.2009 — Dover v. parlamentti

(Asia T-149/09)

(2009/C 141/108)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Densmore Ronald Dover (Borehamwood, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: barrister D. Vaughan, QC, barrister M. Lester ja solicitor M. French)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

- riidanalainen päätös on kumottava
- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan mukaisiin prosessinjohdotoimiin on ryhdyttävä siten kuin kannekirjelmässä täsmennetään
- parlamentti on veloitettava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja hakee kanteellaan Euroopan parlamentin parlamentin jäsenten avustajakorvauksen takaisinperimisestä 29.1.2009 tekemän päätöksen D(2009) 4639 kumoamista.

Kantaja vetoaa viiteen oikeudelliseen perusteeseen kanteensa tueksi.

Kanne 10.4.2009 — Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd v. neuvosto

(Asia T-150/09)

(2009/C 141/109)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ningbo Yonghong Fasteners (edustajat: asianajajat F. Graafsma ja J. Cornelis)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa 26.1.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 91/2009 on kumottava ja
- Euroopan unionin neuvosto on veloitettava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa 26.1.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 91/2009⁽¹⁾ kumoamista asetuksen (EY) N:o 384/96⁽²⁾ 2 artiklan 7 kohdan b ja c alakohdan väitetyt